

مراکز آموزش فنی و حرفه ای در سال ۱۳۴۴ به منظور تربیت تکنسین درجه ۱ (کمک مهندس و مهندس عملی) تحت نظر

هیأت امنای پلی تکنیک تهران با سطح بندی ۲ ساله تأسیس شد. پس از انقلاب اسلامی مراکز تربیت معلم فنی و حرفه ای با انستیتوهای تکنولوژی ادغام شدند و با نام مجتمع آموزش فنی و حرفه ای بکار خود ادامه دادند. پس از انقلاب فرهنگی و بازگشایی مجدد دانشگاه ها، در وزارت آموزش و پرورش دفتر مدارس عالی فنی و حرفه ای تأسیس شد که مسئولیت اداره آموزشگدها را بر عهده گرفت. این مراکز با عناوین آموزشگدهای فنی و حرفه ای، مرکز هماهنگی آموزش های فنی و حرفه ای و تربیت معلم، مجتمع آموزش عالی پیامبر اعظم (ص) ادامه فعالیت داده و در نهایت با نام دانشگاه فنی و حرفه ای، در سال ۱۳۹۰، به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری انتقال داده شدند.

مأموریت ها

تربیت تکنیسین و آموزش عالی فنی و حرفه ای جوانان دوره سنی ۲۴-۱۷ در دوره هایی که بخش خصوصی کمتر به آن می پردازد و دوره های آموزش عالی که نقش بنیادین در توسعه صنعت، کشاورزی و خدمات کشور دارند.

توسعه آموزش های فنی و حرفه ای در سطح پایین و میانی مشاغل

تولید فناوری های سطوح پایین و میانی

طراحی، اجرا و توسعه آموزش های عالی فنی و حرفه ای

ایجاد و ارتقای دانش، نگرش و مهارت های دانشجویان و شکوفایی استعداد های نهفته در آنان

توانمند نمودن دانشجویان برای کاربرد علوم و فنون و ایجاد زمینه های اشتغال در بازار کار

اهداف

توسعه آموزش های عالی فنی و حرفه ای کشور

گسترش شایستگی حرفه ای از طریق توسعه دانش، مهارت و نگرش در سطوح تربیت کاردان و کارشناس فنی و حرفه ای

اصلاح هرم تحصیلی و شغلی نیروی کار و ارتقا توانمندسازی سرمایه های انسانی

کاهش فاصله سطح شایستگی نیروی کار کشور با سطح استاندارد جهانی

تربیت نیروی انسانی متناسب با فرصت های جدید شغلی و فنی و حرفه ای

ارتقای جایگاه آموزش های رسمی فنی و حرفه ای در نظام آموزش فنی و حرفه ای کشور

افزایش قابلیت های مهارتی نیروی انسانی کشور و اصلاح هرم شغلی

ایجاد زمینه های اشتغال مولد و بالا بردن نرخ بهره وری نیروی انسانی

پاسخگویی به نیاز های صنایع در حوزه های مهارتی و تکنولوژیکی در سطح آموزش عالی

گسترش آموزش های کار آفرینی به منظور افزایش اشتغال مولد و کاهش بیکاری

درک نیاز های بخش صنعت در عرصه نیروی انسانی از طریق ایجاد ارتباط نزدیک بین محیط آموزش و صنعت برای ایجاد

قابلیت های حرفه ای و مکان یابی برای اشتغال فارغ التحصیلان

گسترش آموزش های کار آفرینی، به منظور توسعه اشتغال مولد

توانمندسازی اجتماعی دانشجویان به منظور راه اندازی محیط های اشتغال و کار آفرینی

بهبود و توسعه پیوندهای دانشگاه، بنگاه های اقتصادی و بازار در چارچوب رویکردهای نظام های محلی و ملی نوآوری

بهبود فرهنگ کار و تولید در کشور

بهبود جایگاه آموزش های فنی، حرفه ای و شغلی در کشور فرصت سازی برای ارتقاء سطح دانش، مهارت و تحصیل دانش آموختگان دوره های متوسطه کار و دانش و فنی و حرفه ای

بومی سازی توسعه اقتصادهای محلی از طریق آموزش منابع انسانی مستعد محلی موافق برنامه های آمایش سرزمین کمک به تنظیم و تحقق جهت گیری های اقتصادی کشور از طریق توسعه آموزش های نیروی کار آموزش منابع انسانی کار و تولید برای تحقق اولویت های اقتصادی کشور بویژه در منابع انرژی، آب، حمل و نقل، فناوری های ارتباطی و اطلاعاتی، فلزات و فولاد.

مزیت های نسبی

برخورداری از شبکه گسترده از دانشکده ها و آموزشکده ها (۱۷۳ مرکز فعال) برخوردار از برند معتبر آموزش فنی و حرفه ای با قدمت پنجاه ساله (انستیتو های تکنولوژی، مدارس عالی فنی، آموزشکده ها و دانشکده های فنی و حرفه ای)

برخورداری از فضای های گسترده آموزشی، کارگاهی و کشاورزی برخوردار از شبکه گسترده مربیان و مدرسان خبره

ورودی های پیوسته برای دانشگاه (دانش آموزان هنرستان و کار دانش) برنامه درسی مبتنی بر تحلیل شغلی و توانمندی ها

محیط آموزشی (فضای کالبدی، محیط کار)

ارزشیابی (اطمینان از توانمندی های حرفه ای)

خروجی سیستم: نیروی کاری جامعه

اشتغال یافتن رقمی حدود ۸۰-۷۰ درصد از دانش آموختگان

انتظارات از دانشگاه (مطابق سند راهبردی):

تبدیل شدن به قطب دانشگاه های فناوری، نوآور و کار آفرین ایران

برخوردار از بالاترین میزان جذب دانش آموختگان در بازار کسب و کار و اشتغال کشور

برخوردار از بالاترین تعداد دانش آموختگان خود اشتغال، کار آفرین و ثروت آفرین

برخوردار از بالاترین استانداردهای کیفیت مهارت آموزی

بهره بردار از بالاترین سطح فناوری های نو در آموزش و پژوهش

برخوردار از بهترین برند معتبر ملی و منطقه ای آموزش های فنی و حرفه ای

هماهنگی با سیاست های اقتصاد مقاومتی

افزایش سهم سرمایه انسانی از طریق توسعه آموزش های مهارتی و حمایت از نوآوری، در قالب تربیت تکنیسین مهارتی

همراستا رشد بهره وری اقتصاد و همچنین آموزش مداوم نیروی کار در طی دوره های کوتاه مدت تکمیلی (مواد ۳ و ۵)

ساماندهی آموزشکده ها و دانشکده ها (ماده ۱۶)

امکان تولید نیازهای تجهیزات اداری و برخی اقلام مصرفی مورد نیاز دانشگاه ها و دستگاه های اجرای با هدف درآمد

زایی و صرفه جویی در هزینه ها (ماده ۱۶)